

Zmiany w organizacji pomocy psychologiczno- pedagogicznej uczniom o specjalnych potrzebach edukacyjnych w szkole i placówce- reforma w pigułce.

Szanowni Państwo!

Chciałam polecić Państwu do przeczytania artykuł na temat zmian w organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej dla uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych. Zgodnie z nowym rozporządzeniem MEN z dnia 17 listopada 2010 r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach narodziła się nowa koncepcja pomocy psychologiczno – pedagogicznej dla uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych. Wprowadzone pojęcie „uczeń ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi” dookreśla grupy dzieci i młodzieży potrzebujących zindywidualizowanego sposobu nabywania wiedzy i umiejętności ze względu na trudności w uczeniu się, ale także nie zapomina o grupach uczniów szczególnie uzdolnionych, potrzebujących również indywidualizacji procesu nauczania.

Główną ideą wprowadzanych zmian jest realizacja procesu dydaktycznego i organizacja pomocy bliżej ucznia, bliżej rodzica i bliżej nauczyciela. Zadaniem każdego nauczyciela jest indywidualizacja pracy z uczniem o specjalnych potrzebach edukacyjnych, tak, aby wszyscy uczniowie mogli się rozwijać zgodnie ze swoimi zdolnościami, potrzebami, możliwościami i ograniczeniami.

Indywidualne potrzeby i możliwości psychofizyczne ucznia mogą wynikać w szczególności:

- ze szczególnych uzdolnień,
 - z niepełnosprawności,
 - z niedostosowania społecznego,
 - z zagrożenia niedostosowaniem społecznym,
 - ze specyficznych trudności w uczeniu się (dysleksja rozwojowa)
 - z zaburzeń komunikacji językowej,
 - z przewlekłej choroby,
 - z sytuacji kryzysowych lub traumatycznych,
 - z niepowodzeń edukacyjnych,
 - z zaniedbań środowiskowych związanych z sytuacją bytową ucznia i jego rodziny, sposobem spędzania czasu wolnego, kontaktami środowiskowymi,
 - z trudności adaptacyjnych związanych z różnicami kulturowymi lub ze zmianą środowiska edukacyjnego, w tym dotyczących wcześniejszego kształcenia za granicą.
- Katalog ten nie jest zamknięty, gdyż nie wszystkie sytuacje, które będą wymagały indywidualizacji nauczania można przewidzieć.

Za organizację pomocy psychologiczno - pedagogicznej w przedszkolu, szkole lub placówce odpowiada dyrektor, który na wniosek ucznia, rodziców ucznia, nauczycieli, specjalistów organizuje zajęcia dla ucznia potrzebującego wsparcia. Nauczyciele uczący danego ucznia wraz z pomocą specjalistów prowadzą zajęcia, które pozwolą na indywidualne zaspokojenie jego potrzeb rozwojowych. Formy pomocy psychologiczno-pedagogicznej to:

1. Klasy terapeutyczne- do 15 uczniów w klasie
2. Zajęcia rozwijające uzdolnienia,
3. Zajęcia dydaktyczno-wyrównawcze- do 8b uczniów w grupie,

4. Zajęcia specjalistyczne np. korekcyjno-kompensacyjne (do 5 uczniów w grupie), logopedyczne- (do 4 uczniów w grupie), rewalidacyjne z dzieckiem niepełnosprawnym, socjoterapeutyczne- do 10 osób w grupie, inne o charakterze terapeutycznym
5. Zajęcia związane z wyborem kierunku kształcenia i zawodem (tylko gimnazja i szkoły ponadgimnazjalne)
6. Porady i konsultacje

Nauczyciele i specjaliści, którzy mają kontakt z danym uczniem tworzą dla niego zespół, który ma obowiązek spotykać się nie mniej niż dwa razy w roku. Dla uczniów posiadających opinie z poradni psychologiczno – pedagogicznej lub specjalistycznej, orzeczenia o potrzebie nauczania indywidualnego oraz dla uczniów, u których nauczyciele zauważają potrzebę objęcia ich pomocą psychologiczno - pedagogiczną, zespół nauczycieli opracowuje Kartę Indywidualnych Potrzeb Ucznia oraz Plan Działań Wspierających w stosunku do ucznia lub grupy uczniów o jednorodnym rozpoznaniu. Uczniowie na zajęciach obowiązkowych, dodatkowych i nadobowiązkowych będą mieli możliwość zaspokojenia potrzeb psychofizycznych oraz rozwijania swoich zainteresowań. W przypadku ucznia niepełnosprawnego bądź niedostosowanego społecznie zespół na podstawie wielospecjalistycznej oceny poziomu funkcjonowania ucznia opracowuje Indywidualny Program Edukacyjno-Terapeutyczny. Zadaniem nauczycieli jest i będzie prowadzenie obserwacji mających na celu rozpoznanie u uczniów trudności edukacyjnych, wychowawczych, zaburzających rozwój ucznia, a także diagnoza ryzyka wystąpienia specyficznych trudności w uczeniu się, zwłaszcza w szkole podstawowej. Przeprowadzanie specjalistycznej diagnozy będzie nadal wykonywane przez poradnie psychologiczno-pedagogiczne, w tym specjalistyczne.

Zmiany w organizacji pomocy psychologiczno – pedagogicznej wprowadzają również konieczność wspierania opiekunów ucznia o specjalnych potrzebach edukacyjnych przez nauczycieli i specjalistów zatrudnionych w szkole i placówce w zakresie podnoszenia ich umiejętności wychowawczych oraz rozwiązywania problemów dydaktycznych poprzez organizowanie porad, konsultacji, warsztatów i szkoleń. Podobne formy pomocy mają zastosowanie również w stosunku do nauczycieli uczących uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych. Udzielane im wsparcie powinno być ukierunkowane na doskonalenie kompetencji potrzebnych do realizacji zadań związanych ze skuteczną pomocą uczniom o specjalnych potrzebach edukacyjnych.

Zmiany dotyczące nowej organizacji pomocy psychologiczno – pedagogicznej mają na celu zindywidualizowanie procesu edukacyjnego w stosunku do ucznia o specjalnych potrzebach edukacyjnych. Uczniowi ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi i wychowawczymi należy zapewnić dodatkowe wsparcie, które wzmocniłoby efektywność nauczania. To na szkole spoczywa odpowiedzialność za zorganizowanie zajęć szkolnych w taki sposób, aby wszyscy uczniowie mogli rozwijać się zgodnie ze swoimi zdolnościami, potrzebami, możliwościami i ograniczeniami.

Opracowała: Joanna Chmielewska-
pedagog szkolny,
koordynator zespołu ds. pomocy psychologiczno-pedagogicznej

Bibliografia

1. Podniesienie efektywności kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Materiały szkoleniowe MEN.
2. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 17 listopada 2010 r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno – pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach (Dz.U. z dnia 2 grudnia 2010 r.) Dz U. Nr 228, poz. 1487).
3. Pomoc psychologiczno-pedagogiczna w szkole po nowemu- artykuł Jan Lewandowski Głos pedagogiczny, marzec 2011